

Erling Christensen (S):

»Hvorledes har regeringen tænkt sig at kompensere amterne for udgifter til behandling af barnløse par (reagensglasbørn) påbudt af sundhedsministeren?«

Begrundelse

Ifølge Det fri Aktuelt den 21. december 1987 har sundhedsministeren pålagt landets amter selv at stille faciliteter til rådighed eller at betale andre amter for, at barnløse par kan få reagensglasbørn. Amternes udgifter vurderes til ca. 45 mio. kr. pr. år.

Svar (11/1 88):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Sundhedsministeriet, der har oplyst følgende:

Det følger af sygehusloven, at når en behandling anses for at være en sygehusydelse, har hver enkelt amtskommune pligt til enten at tilbyde ydelsen i eget sygehusvæsen eller at betale for ydelsen i et fremmed sygehusvæsen.

Overvejelser om at anse in vitro-befrugtning for en sygehusydelse fandt sted i Sundhedsstyrelsens Planlægnings- og Visitationsudvalg, hvori også amtskommunerne er repræsenteret. På baggrund af en indstilling fra Sundhedsstyrelsen og efter indhentede udtalelser om de økonomiske konsekvenser fra de berørte lands- og landsdelssygehuse besluttede Planlægnings- og Visitationsudvalget, at ægtransplantation burde gøres til en almindeligt tilgængelig sygehusbehandling for barnløse par.

Det er således ikke Sundhedsministeriet, der har påbudt amtskommunerne at tage den omtalte behandling op. Sundhedsministeriet har på baggrund af en konkret henvendelse fra Frederiksborg Amt alene givet udtryk for, at ægtransplantation er en ydelse, som amtskommunerne ifølge sygehusloven har pligt til enten at tilbyde i eget sygehusvæsen eller at betale for udførelsen af i et fremmed sygehusvæsen. Hvad angår henvisning af de konkrete patienter må dette ske på grundlag af en samlet vurdering af det barnløse pars behandlingsbehov.

Med hensyn til spørgsmålet om kompensation til amtskommunerne kan det oplyses, at udgifter til etablering af ægtransplantation som en sygehusfunktion indgår i en samlet kompensation på 200 mio. kr. til dækning af visse amts-

kommunale merudgifter, jf. aktstykke 271 af 23. juni 1987. Drøftelse herom havde forinden fundet sted i regeringens kommunkontaktudvalg den 30. april 1987.

Spm. nr. S 368

Til *landbrugsministeren* (30/12 87) af:

Dohrmann (FP):

»Er det korrekt, at regeringen i EF-regi har givet sin tilslutning til, at medens 850.000 danske køer nedslagtes og honoreres med tilskud, kan visse andre EF-lande, f.eks. Holland, forøge deres kreaturbestand?«

Begrundelse

I forbindelse med nedslagtningen af Danmarks største kobesætning på Nørholm Gods har pressen fremdraget de helt urimelige EF-forhold, der eksisterer. Medens Danmark med EF-tilskud reducerer sin kreaturbestand og dermed sine valutaindtægter, skulle Holland af de samme beslutningsorganer i EF have fået grønt lys for at forøge sin kreaturbestand.

Da danske ministre jo tidligere i EF har givet deres tilslutning til sager, der absolut ikke er i dansk interesse (f.eks. fiskekvoterne), bedes oplyst, om vi også for så vidt angår produktionen af mejeriprodukter er blevet snydt, så vandet driver af os.

Svar (12/1 88):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Nej, det er ikke korrekt. Malkekvægbestanden var ved decembertællingen i 1987 i Danmark på 800.000 stk. Sammenlignet med 1986 er det en reduktion på 65.000 stk.

I Holland var malkekvægbestanden i 1987 på 2.000.000 stk. Sammenlignet med 1986 er det en reduktion på 247.000 stk.

Reduktionen af malkekvægbestanden er i en vis udstrækning sket med tilskud fra EF i form af den vedtagne præmie for ophør med mælkeproduktion. Denne præmie er indført med det formål at nedsætte den samlede mælkeproduktion i Fællesskabet. Reduktionen sker for at opnå en bedre balance på markedet for mejeriprodukter, der jo er præget af stor overskudsproduktion.

Mælkeproduktionen skal reduceres med samme procentsats i alle Fællesskabets med-